

(สำเนา)

เลขรับ ๔๑๔๗/๒๕๕๔ วันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๕๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๔๖๒๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความตกลงในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบให้เสนอความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอความตกลงฯ ดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

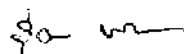
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชินนิชิต)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

วิระวรรณศิริราช

เอกสาร

ความตกลงทางการค้าระหว่าง

ไทย-อินโดนีเซีย

DTN

ศูนย์ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย
Trade Agreement between the government of the Republic of Indonesia and
the government of the Kingdom of Thailand (Draft)

1. ความเป็นมา

1.1 ช่วงเริ่มต้น

(1) เมื่อวันที่ 2-3 มกราคม 2540 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ได้เยือนอินโดนีเซียอย่างเป็นทางการ และเห็นพ้องกับประธานาธิบดีของอินโดนีเซีย (ซูฮาร์โต) ที่จะจัดทำความตกลงทางการค้า (Trade Agreement) ระหว่างกัน.

(2) เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2541 ฝ่ายไทยได้เสนอร่างความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย (Trade Agreement between the government of the Republic of Indonesia and the government of the Kingdom of Thailand) ให้อินโดนีเซียพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการร่วม ไทย อินโดนีเซีย (JC) ครั้งที่ 3 ณ อินโดนีเซีย

ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเพื่อจัดทำความตกลงดังกล่าวอีกหลายครั้ง จนกระทั่งเห็นพ้องกันในสาระสำคัญส่วนใหญ่ของข้อตกลงฯ โดยไทยได้ส่งร่างความตกลงฯ ดังกล่าวให้อินโดนีเซียพิจารณาเมื่อเดือนตุลาคม 2546 แต่อินโดนีเซียไม่ได้ตอบกลับฯ ซึ่งไทยได้ติดตามทางกฎหมายโดยตลอด

(3) เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียประจำประเทศไทย ได้นำส่งเอกสารโต้ตอบเกี่ยวกับร่างความตกลงฯ จากฝ่ายอินโดนีเซีย และแจ้งว่ารัฐบาลอินโดนีเซียประสงค์ที่จะหาข้อสรุปเกี่ยวกับร่างความตกลงฯ เพื่อที่จะสามารถลงนามได้ในช่วงการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 15-17 ธันวาคม 2548 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้พิจารณาร่างฉบับใหม่ของอินโดนีเซียแล้วเห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงสาระตั้งแต่ในหลายข้อบท เช่น Transit of Goods และ Intellectual Property Rights ในประเด็นหลักได้แก่ ประเด็นสินค้าผ่านแดน และทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาและส่วนใหญ่ให้ความเห็นยืนยันตามท่าทีเดิมของฝ่ายไทย กรมฯ จึงได้ส่งความเห็นดังกล่าวให้ฝ่ายอินโดนีเซียทราบเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2548 แต่เนื่องจากรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศมีภารกิจต้องเข้าร่วมประชุมรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ณ ประเทศฮ่องกง ในช่วงดังกล่าว ฝ่ายอินโดนีเซียจึงเสนอให้เลื่อนการลงนามออกไปก่อน

(4) เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549 สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคต.) ณ กรุงจาการ์ตา แจ้งว่าอินโดนีเซียมีความประสงค์จะเดินทางมาหารือกับฝ่ายไทย โดยได้ส่ง Indonesian Counter Draft มาเพื่อให้ไทยพิจารณาก่อน

1.2 ช่วงที่สอง

(1) ไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมหารือเจ้าหน้าที่ระดับสูงไทย-อินโดนีเซีย ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27-28 กุมภาพันธ์ 2549 โดยทั้งสองฝ่ายเห็นชอบในหลักการว่า เนื่องจากสถานการณ์ต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงควรรายการสร้างความตกลงใหม่โดยยึดตามกรอบความร่วมมือในลักษณะ Strategic Partnership ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้หารือและยกร่างความตกลงฉบับใหม่ตามหลักการโดยรวมที่เห็นชอบร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองประเทศได้มีการปรับแก้ไขไปมา

(2) ในการเยือนอินโดนีเซียอย่างเป็นทางการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อ 20-21 กุมภาพันธ์ 2552 ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบที่จะกระชับความร่วมมือทางการค้ามากขึ้น และจะเร่งรัดพิจารณาสร้างความตกลงทางการค้าเพื่อหาข้อยุติโดยเร็ว

(3) เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2552 ไทยได้ส่งข้อคิดเห็นต่อร่างความตกลงฯ ซึ่งฝ่ายไทยรับแก้ล่าสุดให้อินโดนีเซียพิจารณา และประสานผ่านสถานทูตอินโดนีเซียประจำประเทศไทย และสศต. ณ กรุงจาการ์ตา เพื่อให้ติดตามความคืบหน้าการพิจารณาร่างความตกลงดังกล่าว แต่ไม่ได้รับคำตอบจากฝ่ายอินโดนีเซีย

(4) เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2553 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้รับหนังสือจากกระทรวงการค้าของอินโดนีเซีย เลขที่ 352/KPI.57X/2010 ส่งความเห็น (Counter Draft) ต่อร่างความตกลงทางการค้าไทย-อินโดนีเซียที่ไทยเสนอไปเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2552 โดยอินโดนีเซียขอแก้ไขในมาตรา 14 เรื่อง Amendment และปรับแก้ในส่วนอื่นๆ เล็กน้อยที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ในการนี้ กรมฯ ได้ประสานขอความเห็นในการปรับแก้ของอินโดนีเซียจากกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมเอเชียตะวันออก และกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ) ซึ่งไทยได้ส่งข้อคิดเห็นของไทยที่ได้ปรับแก้ไขใหม่ให้อินโดนีเซียพิจารณา เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2553

(5) เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2553 อินโดนีเซียได้ส่ง (Counter Draft) ให้ไทยพิจารณา ซึ่งเห็นด้วยตามที่ไทยเสนอ และฝ่ายไทยได้มีหนังสือส่ง Final Draft ให้อินโดนีเซียพิจารณาเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2553

2. สถานะล่าสุด

2.1 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนค.) ได้เห็นชอบในหลักการต่อร่างความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย และเห็นชอบให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศนำเสนอลดคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอรัฐสภาตามขั้นตอนมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550

2.2 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2553 อินโดนีเซียได้เห็นชอบกับร่างสุดท้ายที่ไทยเสนอแก้ไขและเสนอให้มีการลงนามในความตกลงดังกล่าว ในการประชุมผู้นำอาเซียน (ASEAN SUMMIT) ซึ่งคาดว่าจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2554 ณ กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย

2.3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2554 กระทรวงพาณิชย์ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นางพรทิภา นาคาคัย) ได้ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเรียนคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ความตกลงดังกล่าว และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ลงนามในความตกลงฯ และนำเสนอเข้าสู่การ พิจารณาของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

3.สาระสำคัญของความตกลงฯ

3.1 ไทยและอินโดนีเซียจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured-Nation Treatment: MFN) แก่อีกฝ่ายหนึ่ง โดยให้เป็นไปตามหลักการและกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก

3.2 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ไทยและอินโดนีเซียจะให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของอีก ฝ่ายหนึ่ง ตามหลักเกณฑ์ของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงรอบอุรุกวัย

3.3 ตกลงที่จะดำเนินการต่างๆ ในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการค้าและเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า เพื่อขยายและพัฒนากิจการระหว่างสองประเทศ

3.4 สามารถใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard measures) ในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ และใช้เพื่อ วัตถุประสงค์ตามที่ได้ตกลงกันเท่านั้น เช่น เพื่อสุขอนามัยของคน พืช สัตว์ และเพื่อป้องกันสมบัติ หรือวัตถุโบราณ ของชาติ เป็นต้น

3.5 การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee: JTC) ไทย - อินโดนีเซีย ทั้งสอง ประเทศร่วมการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้าระดับรัฐมนตรี โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทย และรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของอินโดนีเซียเป็นประธานร่วม หน้าที่ของ JTC รวมถึงการทบทวน พิจารณาการค้า เสนอการตามความตกลงทางการค้าฯ มาตรการป้องกัน หรือแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นจากการ ดำเนินการตามความตกลงฯ และมาตรการในการขยายการค้าที่เป็นประโยชน์แก่ทั้งสองประเทศ

3.6 การระงับข้อพิพาท ถ้ามีข้อพิพาทเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามความตกลงฯ หรือเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินการ ทั้งสองประเทศจะดำเนินการระงับข้อพิพาทอย่างสันติวิธีผ่านทางการหารือหรือเจรจาตกลงกัน

3.7 หน่วยงานที่จะดูแลรับผิดชอบความตกลงฯ รวมทั้งการดำเนินการตามความตกลงฯ คือ กระทรวงพาณิชย์ ของไทย และกระทรวงการค้าของอินโดนีเซีย

3.8 การมีผลบังคับใช้ จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 3 ปี และจะได้รับการต่ออายุออกไปโดยอัตโนมัติใน ช่วงเวลาที่เท่าเทียมกัน เว้นแต่ หลังจากความตกลงมีผลบังคับใช้ไปแล้วสามปีแรก ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้อีก ฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงเจตนาที่จะยกเลิกความตกลงฯ ไม่น้อยกว่า 12 เดือน ก่อนความตกลงหมดอายุ

4. ผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ

4.1 จะเป็นการเพิ่มโอกาสขยายมูลค่าการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นตลาดที่ใหญ่และใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน โดยมีประชากรเป็นอันดับสี่ของโลกประมาณ 240 ล้านคน หรือครึ่งหนึ่งของตลาดอาเซียน ประกอบกับประชาชนที่มีฐานะดีมีประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด มีกำลังซื้อสูงมาก หนึ่งในปัจจุบันอินโดนีเซียเป็น คู่ค้าลำดับที่ 3 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซียและสิงคโปร์ และเป็นคู่ค้าลำดับที่ 8 ของโลก ในขณะที่ไทยเป็นอันดับที่ 3 ของอินโดนีเซียทั้งตลาดส่งออกและตลาดนำเข้า โดยในปี 2553 การค้าระหว่างกัน มีมูลค่า 13,022.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 53.79 โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ามูลค่า 1,670.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

4.2 อินโดนีเซียอยู่ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง จึงมีความต้องการสินค้า โดยเฉพาะสินค้าทุนและสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น สินค้าอาหารและเครื่องใช้ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ภายในบ้าน ยา อาหารเสริม เครื่องสำอาง สิ่งทอ รองเท้าและเครื่องหนัง ผลไม้ รถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งสินค้าไทยที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดอินโดนีเซีย ได้แก่ ข้าวและน้ำตาลถือเป็นสินค้าที่มีศักยภาพสูงของไทย รวมทั้งสินค้าอาหารทุกประเภท โดยเฉพาะผลไม้ไทย เช่น ทุเรียน ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง และ ชมพู เนื่องจากผลไม้ไทยบางชนิด ไม่สามารถปลูกได้ในอินโดนีเซีย หรือมีรสชาติแตกต่างจากผลไม้พื้นเมืองของอินโดนีเซีย อาหารสำเร็จรูป เช่น เครื่องปรุงรส อาหารกระป๋อง (ปลากระป๋อง ผลไม้กระป๋อง) น้ำผลไม้ ของขบเคี้ยว บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น ซึ่งสินค้าจากไทยในความรู้สึกของชาวอินโดนีเซียจะเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดี

4.3 เป็นการระงับความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างเวทีการเจรจาวิภาคิที่เป็นรูปธรรม ในการพัฒนาความร่วมมือทางการค้า และสตอูปรรคทางการค้าระหว่างกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนของทั้งสองประเทศ

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
สำนักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
กุมภาพันธ์ 2554

(Draft)
TRADE AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDONESIA

The Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of Indonesia, hereinafter referred to as the "Parties";

DESIRING to promote and strengthen trade and economic relation between the two countries on the basis of equality and mutual benefits;

TAKING INTO ACCOUNT the Agreement between the Government of the Republic of Indonesia and the Government of the Kingdom of Thailand on Economic and Technical Cooperation, signed in Bangkok, 18 January 1992;

PURSUANT to the prevailing laws and regulations in their respective countries,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1
BASIC PROVISION

The Parties shall take appropriate measures to promote, strengthen, and facilitate trade and trade related matters between the two countries in accordance with their respective laws and regulations, and international treaties to which they are parties, as well as, the principle as enshrined in the Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization ("the WTO Agreement").

Article 2
MOST-FAVoured-NATION TREATMENT

1. Each Party shall grant each other the most-favored-nation treatment in accordance with the provisions of the WTO Agreement in all matters relating to:
 - a. Customs duties and all other charges and taxes imposed on importation or exportation of goods as well as methods of levying such duties, charges and taxes;
 - b. Legal provisions pertaining to customs clearance, transit, storage, and reloading; and
 - c. Internal taxes and other levies of any kind imposed on directly to imported goods.
2. All matters relating to import and export licenses and permissions where such licenses and permissions are prescribed under its law, each Party shall grant to the country of the other Party treatment not less favorable than the most favorable treatment granted to any third country.

Article 3
EXEMPTIONS FROM MOST-FAVOURED-NATION TREATMENT

The provision of Article 2 shall not apply to special preferences, advantages, concessions, exemptions and privileges which the Parties has granted or shall grant:

- (a) to their contiguous and neighboring countries to facilitate frontier/border traffic;
- (b) to any countries by virtue of customs union or free trade area or any arrangements leading to such formation of which either Party is already or may become a member or as a result of participation in multilateral, or regional or sub-regional, or bilateral arrangements aiming at trade expansion ; and
- (c) to any countries under any preferences or advantages which are consistent with the WTO Agreement.

Article 4
PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS

The Parties shall provide each other intellectual property protection, in accordance with Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights which forms an Integral Part of the Final Act of Embodying the Results of the Uruguay Round of Multilateral Trade Negotiations signed in Marrakesh on 15 April 1994.

Article 5
TRANSIT OF GOODS

The Parties, in accordance with their existing laws and regulations, provide facilitation of transit of goods of the country of the other Party through its territory

Article 6
**PROMOTION AND FACILITATION TO ENHANCE TRADE
AND TRADE RELATED MATTERS**

1. The Parties shall promote, within the scope of their authorities, and provide the maximum facilities possible for the purpose of increasing the volume of trade between the two countries.
2. In order to enhance trade between their countries, the Parties shall, encourage the following activities of their respective organizations and enterprises:
 - (a) Arrangements of business meetings, trade missions, trade fairs and exhibitions, seminars, and discussions on trade facilitation related issues;
 - (b) Exchange of information and experience regarding their respective foreign trade;
 - (c) Exploration of the possibility of cooperation to enlarge market access in the third countries; and
 - (d) Cooperation on exchange of information and Promotion in the area of industrial standards, sanitary and phytosanitary (SPS) measures and standard, technical barriers to trade (TBT), food safety, halal food, customs and SMEs.

3. In case problems of access to market in their trade relations emerge, both Parties upon request by one of them, shall, in the spirit of cooperation and mutual understanding and consistent with their WTO obligations, enter into consultation with a view to finding a mutually satisfactory solution. The working group established under Article 10 shall carry out activities falling under its competence with an aim to promote and facilitate trade and investment between two countries.
4. The Parties shall make every effort to combat all forms of illegal trading in accordance with the laws and regulations of their respective countries and their respective obligations under international law.
5. The Parties shall explore the possibility of cooperation in other areas, such as tourism, and energy, so as to develop and promote trade related matters.

Article 7
TRADE FAIRS AND EXHIBITIONS

1. Each Party shall, subject to its laws, rules, and regulations in force, exempt the other Party from customs duties or any other fiscal charges on the following articles originating in the country of the other Party :
 - (a) Goods and materials for temporary use in trade fairs and exhibitions which are not intended for sale; and
 - (b) Samples of merchandise, fit only to be used as such and of no commercial value.
2. Such goods, materials and samples referred to in paragraph 1 of this Article, should not be disposed of in the country into which they are imported and should be re-exported from that country,
3. Goods referred to in para.1 of this article shall be sold within the country and payment of the appropriate customs duties and taxes be in accordance with the laws and regulations in force in their respective countries made upon departure from the country,

Article 8
PAYMENT ARRANGEMENT

All payment for goods and services between the two countries shall be made in freely convertible currencies, in accordance with the foreign exchange regulations in force in each country. "Freely convertible currencies" shall mean a currency is widely traded in international foreign exchange market and widely used in international transaction.

Article 9
GENERAL EXCEPTION AND RESTRICTIONS TO SAFEGUARD
THE BALANCE OF PAYMENTS

Subject to the requirement that such measures are not applied in an arbitrary or discriminatory manner, the provisions of this Agreement shall not limit the rights of either Party to adopt or execute necessary measures in accordance with the WTO Agreement for the following purposes:

- (a) for reasons of public health, morals, order or security;
- (b) for the protection of plants and animals against diseases and pests;
- (c) to safeguard its external financial position and balance of payments; or
- (d) to protect national treasures of artistic, historical or archaeological value.

Article 10
ESTABLISHMENT OF JOINT TRADE COMMITTEE

The Parties shall establish a Joint Trade Committee at the Ministerial level, consisting of representatives designated by the respective Parties.

The Joint Trade Committee shall:

- (a) be presided jointly by the Minister of the Ministry of Commerce of the Kingdom of Thailand and the Minister of the Ministry of Trade of the Republic of Indonesia, in accordance with the arrangements to be laid down in the rules of procedure to be formally adopted by the Joint Trade Committee;
- (b) establish linkage with the existing Joint Commission between the Republic of Indonesia and the Kingdom of Thailand under the Working Group on Economic, Trade, Investment, and Industrial Cooperation, by inter alia informing its activities to the Joint Commission.
- (c) review and keep under consideration the implementation of the provisions of this Agreement;
- (d) examine measures for the prevention and the resolution of problems which may arise in the implementation of this Agreement or in the course of the development of trade between the two countries;
- (e) explore measures for the expansion of mutually beneficial *trade relations* between the two countries;
- (f) explore measures aimed at improving understanding of the trade and related commercial policies of each country;
- (g) identify appropriate areas of commercial, *industrial* and technical cooperation between the relevant enterprises and the organizations of the two countries; and
- (h) meet at such time as agreed by the Parties alternately in Thailand and in Indonesia.

Article 11
COMPETENT AGENCIES

The Parties shall designate their respective Agencies to coordinate and execute this Agreement as well as to oversee and ensure the smooth implementation of the Agreement:

- (a) in the case of the Kingdom of Thailand the Agency shall be the Ministry of Commerce; and
- (b) in the case of the Republic of Indonesia, the Agency shall be the Ministry of Trade.

Article 12
EXCHANGE OF TRADE INFORMATION

With the aim of facilitating trade flows, the Competent Agencies of the Parties shall in accordance with their respective rules and regulations, exchange trade information on a regular basis and shall provide each other with trade related information upon request.

Article 13
DISPUTE SETTLEMENT

Any differences between the Parties on the interpretation or implementation of this Agreement shall be settled amicably, through consultation or negotiation between the Parties

Article 14
AMENDMENT

Either Party may request in writing a revision or amendment of all or part of this Agreement. Any revision or amendment which has been agreed upon by both Parties shall come into effect on the date of the receipt of the last notification by which the Parties shall notify each other through diplomatic channel that their internal legal procedures for the entry into force of the Agreement have been fulfilled.

Article 15
ENTRY INTO FORCE, DURATION AND TERMINATION

1. This Agreement shall enter into force on the date of receipt of the last notification by which the Parties notify each other through diplomatic channels that their respective internal legal procedures for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.
2. This Agreement shall remain in force for an initial period of 3 (three) years and shall be automatically extended for 3 (three) years thereafter, unless either Party submits to the other a written notice of its intention to terminate this Agreement 3 (three) months before the expiry date of this agreement.
3. The revision or amendment, or termination of this Agreement shall not affect the validity of any contract and/or arrangement made under this Agreement until the completion of such arrangement and/or contract.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorized there to by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at...on this....day of...in the yearin duplicate copies in the English language, both copies being equally authentic

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF THAILAND

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF INDONESIA

PORNTIVA NAKASAI
MINISTER OF COMMERCE

MARI ELKA PANGESTU
MINISTER OF TRADE

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ
ความตกลงทางการค้า
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ประเทศภาคี"

ปรารถนา ที่จะส่งเสริม และเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ด้านความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสอง บนพื้นฐานของความเท่าเทียม และผลประโยชน์ร่วมกัน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
บทบัญญัติพื้นฐาน

ประเทศภาคีจะดำเนินมาตรการที่โปร่งที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกทางการค้า และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ ซึ่งประเทศภาคีเป็นสมาชิก ตลอดจนหลักการที่ถูกรวมไว้ในความตกลงมาร์รเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก (ความตกลงขององค์การการค้าโลก)

ข้อ ๒
การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง

๑. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงองค์การการค้าโลก ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) อากาศศุลกากร และค่าธรรมเนียม และภาษีอื่นๆ ทั้งหมด ที่เก็บหรือเกี่ยวข้องกับการนำเข้า หรือส่งออกสินค้า ตลอดจน วิธีการเก็บอากร ค่าธรรมเนียม และภาษีดังกล่าว

(ข) บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ พิธีการศุลกากร การขนส่ง การเก็บรักษา และการบรรจุใหม่ และ

(ค) ภาษีภายใน และภาษีอื่นๆ ที่เรียกเก็บโดยตรงจาก จากสินค้านำเข้า

๒. ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาต หรือการอนุญาตนำเข้า และส่งออก ที่ถูกกำหนดภายใต้ กฎหมายของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะต้องปฏิบัติแก่ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่น้อย กว่าการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ซึ่ง ให้แก่ประเทศที่สาม

ข้อ ๓

การยกเว้นจากการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ซึ่ง

บทบัญญัติในข้อ ๒ จะไม่ใช้กับข้อเสนอสหประชาชาติ การยินยอม การยกเว้น และสิทธิพิเศษ ที่ ประเทศภาคีได้ให้ หรือจะให้แก่

(ก) ประเทศซึ่งมีพรมแดนติดกัน และประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกการจราจรตาม แนวเขตแดน และข้ามแดน

(ข) ประเทศใดๆ ซึ่งเป็นสมาชิกของสหภาพศุลกากร หรือเขตการค้าเสรี หรือความตกลงใดๆ ที่นำไปสู่ การจัดตั้งสหภาพศุลกากร และเขตการค้าเสรี ที่ประเทศภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น หรืออาจจะเป็นสมาชิก หรือ เป็นผลมาจากการเข้าร่วมในข้อตกลงระดับพหุภาคี หรือภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค หรือทวิภาคี ซึ่งมุ่งประสงค์ใน การขยายการค้า และ

(ค) ประเทศใดๆ ภายใต้สิทธิพิเศษ หรือผลประโยชน์อื่นใด ที่สอดคล้องกับความตกลงองค์การการค้า โลก

ข้อ ๔

การปกป้องสิทธิในด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ประเทศภาคีจะให้การปกป้องต่อทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความตกลงว่าด้วย สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของกรรมสารสุดท้าย ที่รวบรวมผลการ เจรหาพหุภาคีรอบอุรุกวัย ลงนาม ณ เมืองมาร์ราเกซ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๗

ข้อ ๕

การขนส่งสินค้า

ประเทศภาคีจะให้การอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าของประเทศภาคีอีกฝ่ายของตนผ่านแดน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ รวมทั้งสิทธิ และพันธะผูกพันภายใต้ความ ตกลงองค์การการค้าโลก

ข้อ ๖

การส่งเสริมและอำนวยความสะดวก เพื่อเสริมสร้างการค้า และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้า

๑. ประเทศภาคีจะส่งเสริม ภายใต้ขอบเขตอำนาจของตน และ อำนวยความสะดวกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างสองประเทศ

๒. เพื่อที่จะเสริมสร้างการค้าระหว่างกัน ประเทศภาคีจะสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรและวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(ก) การเตรียมการจัดการประชุมด้านธุรกิจ คณะผู้แทนทางการค้า งานแสดง และนิทรรศการสินค้า สัมมนา และการหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(ข) การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ เกี่ยวกับการค้าต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(ค) การสำรวจหาความเป็นไปได้ในการร่วมมือเพื่อขยายการเข้าตลาดประเทศที่สาม และ

(ง) ความร่วมมือในเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูล และการส่งเสริมเรื่องมาตรการและมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (เอสพีเอส) มาตรฐานอุตสาหกรรม อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (ทีบีที) ความปลอดภัยด้านอาหาร อาหารฮาลาล ศุลกากร และเอสเอ็มอี

๓. ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องการเข้าสู่ตลาดเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ทางการค้าของทั้งสองประเทศ หากมีการร้องขอโดยประเทศภาคีฝ่ายหนึ่ง ประเทศภาคีทั้งสองต้องเข้าร่วมในการหารือโดยมีความมุ่งหมายเพื่อหาทางแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน ด้วยเจตนาของความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้องค์การการค้าโลกของทั้งสองประเทศ

[คณะทำงานที่จัดตั้งภายใต้ข้อ ๑๐ ต้องดำเนินกิจกรรมที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของตนด้วยจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนระหว่างสองประเทศ]

๔. “ประเทศภาคีต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะต่อสู้กับการค้าที่ผิดกฎหมายทุกรูปแบบ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ”

๕. ประเทศภาคีต้องสำรวจความเป็นไปได้ของความร่วมมือในด้านอื่นๆ เช่น การท่องเที่ยว และพลังงาน เพื่อให้สามารถพัฒนาและส่งเสริมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้า

ข้อ ๗

งานแสดง และนิทรรศการสินค้า

๑. ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะยกเว้นอากรศุลกากร หรือ ค่าธรรมเนียมทางการเงิน ให้กับอีกฝ่าย ภายใต้กฎหมาย และ กฎระเบียบ ที่มีผลบังคับใช้ในแต่ละประเทศ สำหรับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศภาคีอีกฝ่าย ดังนี้

(ก) สินค้า และวัตถุ ที่ใช้เป็นการชั่วคราว ในงานแสดง และนิทรรศการสินค้า ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะขาย และ

(ข) ตัวอย่างสินค้า ที่เหมาะสมเพียงเพื่อใช้ในกิจกรรมดังกล่าว และไม่มีมูลค่าทางการค้า

๒. สินค้า วัตถุ และตัวอย่างสินค้า ที่กล่าวถึงในย่อหน้า ๑. ของข้อนี้ จะไม่ถูกทิ้งไว้ในประเทศที่นำเข้า และจะถูกส่งออกจากประเทศนั้น ยกเว้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายของประเทศนั้น และมีการชำระอากรศุลกากร และภาษีใดๆ (ถ้ามี) ตามกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่มีผลบังคับใช้ในประเทศภาคีคู่สัญญา

๓. สินค้าที่กล่าวถึงในย่อหน้า ๑. ของข้อนี้จะต้องทำการขายภายในประเทศ และมีการชำระอากรศุลกากรและภาษีตั้งแต่ นำออกจากประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่มีผลบังคับใช้ในประเทศของตน

ข้อ ๘

การชำระเงิน

การชำระค่าสินค้าและบริการทั้งหมดระหว่างประเทศทั้งสอง จะต้องกระทำในสกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี ทั้งนี้เป็นไปตามกฎระเบียบการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งใช้บังคับในแต่ละประเทศ สกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี หมายถึงเงินสกุลที่ถูกใช้อย่างกว้างขวางในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ และใช้ในการประกอบธุรกรรมระหว่างประเทศ

ข้อ ๙

ข้อยกเว้นทั่วไปและข้อจำกัดในการใช้มาตรการปกป้องศุลกากรชำระเงิน

ภายใต้เงื่อนไขว่า มาตรการปกป้องต่างๆ จะไม่ถูกใช้ในลักษณะของอำนาจตามอำเภอใจ หรือเลือกปฏิบัติ บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่จำกัดสิทธิของประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการรับเอา หรือใช้บังคับมาตรการที่จำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก สำหรับวัตถุประสงค์ ดังนี้

(ก) เพื่อเหตุผลทางสาธารณสุข ศิลธรรม ความสงบเรียบร้อย หรือ ความมั่นคง

- (ข) เพื่อการปกป้องชีวิต และสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช
- (ค) เพื่อป้องกันฐานะทางการเงินภายนอก และตุลาการชำระเงิน หรือ
- (ง) เพื่อป้องกันทรัพย์สินสมบัติของชาติ ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี

ข้อ ๑๐

การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า

ประเทศภาคีจะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า ในระดับรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

คณะกรรมการร่วมทางการค้าจะ

(ก) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของราชอาณาจักรไทย และรัฐมนตรีกระทรวงการค้าของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธานร่วม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขอบเขตข้อตกลงทีู่กำหนดภายใต้สัญญา และพิธีการ ที่คณะกรรมการอธิการร่วมยอมรับเป็นทางการ

(ข) สร้างเครือข่ายคณะกรรมการร่วมระหว่างสาธารณรัฐอินโดนีเซียและราชอาณาจักรไทย ภายใต้คณะทำงานด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน และความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม โดยมีการรายงานข้อมูลกิจกรรมต่างๆ ไปยังคณะกรรมการร่วม

(ค) ทบทวนและพิจารณาการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้

(ง) ตรวจสอบมาตรการเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามความตกลงนี้ หรือการดำเนินการพัฒนาการค้าระหว่างสองประเทศ

(จ) สํารวจมาตรการ เพื่อการขยายการค้า และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

(ฉ) สํารวจมาตรการ ซึ่งมุ่งประสงค์เพื่อพัฒนาความเข้าใจทางการค้า และนโยบายพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และ

(ช) กำหนดสาขาความร่วมมือที่เหมาะสมทางพาณิชย์ อุตสาหกรรม และเทคนิค ระหว่างวิสาหกิจ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ของทั้งสองประเทศ

(ซ) ประชุมตามเวลาที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคี สลับกันในไทยและอินโดนีเซีย

ข้อ ๑๑
หน่วยงานที่มีอำนาจ

ประเทศภาคีจะแต่งตั้งหน่วยงาน เพื่อประสาน และรับผิดชอบการปฏิบัติตามความตกลงนี้ รวมทั้ง ดูแล และทำให้แน่ใจว่าการดำเนินการตามความตกลงเป็นไปได้โดยราบรื่น

- (ก) ราชอาณาจักรไทย หน่วยงานดังกล่าว คือ กระทรวงพาณิชย์ และ
- (ข) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย หน่วยงานดังกล่าว คือ กระทรวงการค้า

ข้อ ๑๒
การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการค้า

เพื่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกของการไหลเวียนทางการค้า ในกรณีที่สามารถกระทำได้โดย สอดคล้องกับกฎหมายหรือข้อบังคับภายในของตน หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคี จะแลกเปลี่ยนข้อมูล การค้าเป็นประจำ และจะจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับการค้าแก่ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งตามคำขอ

ข้อ ๑๓
การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการตีความ และ/หรือ การปฏิบัติตามความตกลงนี้ จะระงับ อย่างอันมีมิตร ผ่านทางการปรึกษาหารือหรือการเจรจาระหว่างประเทศภาคี

ข้อ ๑๔
การแก้ไขเพิ่มเติม

ประเทศภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการทบทวน หรือแก้ไขความตกลง นี้ทั้งหมด หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง การทบทวนหรือแก้ไขใดๆ ที่ประเทศภาคีตกลงยอมรับทั้งสองฝ่าย จะมีผลบังคับ ใช้ ตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งครั้งสุดท้ายจากประเทศภาคี ซึ่งจะแจ้งแก่อีกฝ่าย ผ่านช่องทางทางการทูต ว่าแต่ละ ฝ่ายได้เสร็จสิ้นกระบวนการภายในสำหรับการให้ความเห็นชอบการทบทวน แก้ไขความตกลงแล้ว

ข้อ ๑๕

การมีผลบังคับใช้ ระยะเวลา และการยกเลิก

๑. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งครั้งหลัง ซึ่งประเทศภาคีจะแจ้งแก่อีกฝ่าย ผ่านทางช่องทางทางการทูต ว่าแต่ละฝ่ายได้เสร็จสิ้นกระบวนการภายในสำหรับการให้ความเห็นชอบความตกลงนี้

๒. ความตกลงนี้ จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลาสามปี และจะได้รับการต่ออายุออกไปโดยอัตโนมัติในช่วงเวลาที่เท่าเทียมกัน เว้นแต่ หลังความตกลงมีผลบังคับใช้ไปแล้วสามปีแรก ประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงเจตนาที่จะยกเลิกความตกลง ไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน ก่อนความตกลงสิ้นสุดลง

๓. การทบทวนหรือแก้ไขหรือยกเลิกความตกลงฉบับนี้จะไม่มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของสัญญา และ/หรือความตกลงที่ได้ทำไว้ภายใต้ความตกลงนี้จนกว่าการดำเนินการตามความตกลง และ/หรือสัญญาดังกล่าวจะแล้วเสร็จ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่าย ได้ลงนามความตกลงฉบับนี้

ทำ ณ.....เมื่อวันที่.....ค.ศ. เป็นภาษาอังกฤษสองฉบับ ทั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

()

()

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

รัฐมนตรีกระทรวงการค้า